

Internationaler Verband für Deutsche Jagdterrier e. V. - Präsident -

IV-DJT e. V. * Bernhard Haus * Rapperather Str. 2 * 54497 Morbach * DEUTSCHLAND

Frau
A. L. R. Arstad
und andere

per E-Mail

Bernhard Haus

Rapperather Str. 2
54497 Morbach
DEUTSCHLAND

Tel: (+49) 6533-3201

Tel mob: (+49) 179-5952367

Fax: (+49) 6533-7978122

E-Mail: info@iv-djt.com

10. Januar 2026

Kjære fru Arstad,

kjære damer og herrer som oppdrettere av tyske jaktterriere i Norge,

I Deres e-post av 26.11.2025 har De henvendt Dem til Deutscher Jagdterrier-Club e. V. (DJT-Club e. V.) med diverse informasjon og forespørsler angående foreningsvirksomhet, prøver og avl av tyske jaktterriere i Norsk klubb for tyske jaktterriere.

Gjennom J. Andritzky, hovedoppdretter i DJT-Club e. V., ble jeg bedt av klubbens formann, H. Rübartsch, om å behandle henvendelsen deres.

DJT-Club e. V. er i prinsippet interessert i saken, men anser seg ikke som kompetent, særlig når det gjelder interne klubbspørsmål.

Derfor ble jeg, som president for Internationaler Verband für Deutsche Jagdterrier e. V. (IV-DJT e. V.), bedt om å svare på Deres brev.

Samtidig svarer jeg også på diverse innlegg fra [REDACTED] på Facebook om dette temaet. Det har vist seg at De har sendt Deres e-post til flere personer som skjulte kopier.

Jeg kan derfor ikke fastslå om de berørte personene har mottatt e-posten din.

Uansett anser jeg det som rettferdig å videresende både din opprinnelige e-post og mitt svar til de berørte personene i Tysk Jaktterrier Klubb Norge.

Det fremgår ikke av innholdet om alle navngitte støttespillere av dette brevet er medlemmer av Tysk Jaktterrier Klubb Norge.

1. DJT-Club e. V og IV-DJT e. V.

I punkt 7, avsnitt 3 i brevet ditt refererer du til aktiviteten til presidenten i Deutscher Jagdterrier-Club e. V. som avlsdommer på klubbens spesialutstilling 2025 i Tysk Jaktterrier Klubb Norge. Dette gjør det klart at du ikke skiller mellom DJT-Club e. V. og IV-DJT e. V., for jeg personlig, presidenten i IV-DJT e. V. (ikke formannen i DJT-Club e. V.), var dommer på denne avlsutstillingen.

2. Norsk Terrier Club og Tysk Jaktterrier Klubb Norge

I 2018 søkte Norsk Terrier Club om opptak i Internationalen Verband für Deutsche Jagdterrier e. V. Da vi kun tar opp spesialavlsforeninger for tyske jaktterriere eller deres i det vesentlige suverene seksjoner, men ikke en forening som ivaretar 30 eller flere terrierraser, måtte vi avslå denne søknaden.

Vi var derfor glade for at Tysk Jaktterrier Klubb Norge ble stiftet i 2020, og at klubben snart tok kontakt med IV-DJT.

Representanter for klubben var til stede på IV-DJT's presidiemøter i 2023 og 2024.

IV-DJT kan – og dette bør være en selvfølge – alltid bare korrespondere med ledelsen i en medlemsforening eller en forening som søker om opptak, men ikke med en gruppe medlemmer av en slik forening, selv om de viser seg å være svært engasjerte.

3. Tysk Jaktterrier Klubb Norge og IV-DJT

Etter søknad fra Tysk Jaktterrier Klubb Norge fra 2024 om opptak som gjestemedlem i IV-DJT e. V. og omfattende korrespondanse mellom meg og Hans-Olav Nordli, ble Tysk Jaktterrier Klubb Norge opptatt som gjestemedlem.

Jeg gjengir protokollen fra dette møtet ordrett som følger.

«President Hans Olav Nordli presenterer den norske klubben for tyske jaktterriere og forklarer de gjeldende prøve- og avlsbestemmelsene, som også er tilgjengelige for presidied medlemmene i skriftlig form.

Prøving av hundene spesielt på hare på med hundenes vokaliseringer hittil ikke vært vanlig, men i forbindelse med en drevjaktprøve ble alle typer vokaliseringer også registrert på hjortedyr.

På grunn av manglende testmuligheter for harer og som tilpasning til reglene i kjerneområdene til IV-DJT, skilles det nå mellom stemmen på spor etter harer og stemmen på spor etter hovdyr, og i en overgangsfase er det kun hunder som utelukkende gir lyd på spor etter hovdyr som kan brukes til avl, men kun i kombinasjon med en partner som bjeffer på spor av harer.

Før en hund kan brukes til avl, må genotypene for PLL og myopati være kjent, og det må være foretatt en stamtavlekontroll.

Styret presiserer at hunder som bjeffer utelukkende på lukten av hovdyr, kun kan brukes midlertidig til av.

Hans Olav Nordli forsikrer at muligheten for å teste hunders nesearbeid og bjeffeevne på sporet av en trugehare vil bli utforsket.

4. Rassestandard, testsystemer og jaktprøver

Alle typer avlsforeninger som avler rasen tysk jaktterrier, må følge FCI-rassestandarden.

Rassestandarden blir utarbeidet og endret av moderlandet, kontrollert og eventuelt godkjent av FCI, og blir dermed gyldig.

Det betyr at i alle FCI-medlemsland må standarden overholdes fullt ut ved avl av denne rasen.

Dette gjelder både eksteriør (med stilling av tannsett, antall og stilling av tenner samt skulderhøyde og brystomkrets) inkludert pels (type hår og kvalitet samt farge) og ytelseskarakteristika (skarphet / hardhet, kvaliteten på nesen, vannlyst, type lyd, egnethet for ulike jaktformer), karakteren (temperament/lidenskap, utholdenhet, mot, sosial kompatibilitet) og helsen (ingen arvelige sykdommer, vitalitet).

Så langt det er lovlig og praktisk mulig, skal alle disse egenskapene vurderes og kriterier for kvalifisering til avl fastsettes .

Hvis feilaktige dyr klassifiseres som avlsdyr på en avlsutstilling og deretter danner grunnlaget for en populasjon, kan konsekvensene være fatale.

Det samme gjelder også når det gjelder kvalifisering av potensielle avlsdyr innen jaktprestasjoner og testing av disse, det vil si ved fastsettelse av genetiske anlegg (anleggstesting), særlig når visse anlegg som må være til stede i henhold til standarden, ikke testes i det hele tatt innenfor en populasjon (et land).

Ein Beispiel hierfür ist die Prüfung auf der Fährte eines Hasen.

5. Avlsutstillinger av alle slag, klubbspesiellutstilling 2025 og generelle utførelser

Ved alle typer avlsutstillinger må dommerne fra alle medlemslandene i FCI (spesialavlsdommere, gruppedommere eller generelle dommere) holde seg nøyaktig til rassestandarden.

De anatomiske feilene som gir en hund en vurdering på en avlsutstilling, er differensiert i avverdende og diskvalifiserende egenskaper.

De spesialiserte avlsdommerne i DJT-Clubs e. V. vurderer – siden de får regelmessig opplæring – i stor grad enstemmig, i hvert fall når det gjelder feil som utelukker avl.

Disse er over- eller understørrelse, overbitt, underbitt, tangbitt kryssbitt, manglende tenner (unntatt molar 3), middels til sterk forskyvning av fortennene, inkludert kulissestilling og palisadestilling, sterk vridning av premolarer eller molarer, testikkelfeil og aggressivitet.

Alle tilfeller av diskvalifisering av hunder av meg på klubbens spesialutstilling i 2025 kan klassifiseres som entydige tilfeller.

Når det gjelder oppførselen overfor avlsdommeren (i et tilfelle av aggressivitet), må man være klar over at dette normalt ikke er genetisk betinget, men hovedsakelig avhenger av den aktuelle treningen. Muligheten for en gjentakelse er her alltid fornuftig og også legitim.

██████████ har (på Facebook) i sin kommentar uttrykt at han generelt er av den oppfatning at de fleste dommere vurderer store terriere (med maksimal kroppsstørrelse) bedre enn hunder med ideell kroppsstørrelse.

Dette er beklagelig og vil med tiden føre til utryddelse av denne hunderasen.

Hvorfor han mener at preferansen for større hunder med tiden vil føre til utryddelse av denne hunderasen, kan jeg ikke forstå.

Etter min mening ville man på denne måten, innenfor rammen av standarden, eventuelt bare avle en større type DJT, noe som kan være helt berettiget på grunn av terrengforholdene eller snøforholdene i et land (for eksempel Norge).

Det er imidlertid viktig at man alltid diskvalifiserer hunder som er for store.

Hvis man generelt ønsker å avle større hunder enn standarden for rasen DJT, må man opprette en ny rase.

6. Avl av rasen tysk jaktterrier i henhold til rasestandarden

Som jeg allerede har nevnt ovenfor, inngår ikke bare eksteriør, men også jakt- og karakteregenskaper samt helseaspekter i rasestandarden.

I henhold til rasestandarden er DJT:

- **allsidig anlagt (= allsidig jaktbrukhund)**
- **spesielt egnet for gravjakt og som sporhund**
- **modig, dristig (skarp) og hard, sporbar, glad i vann**
- **med utpreget jaktinstinkt og beste trenbarhet**
- **arbeidsvillig og utholdende,**
- **vital og temperamentsfull,**
- **pålitelig, omgjengelig og lydig,**
- **verken sky eller aggressiv.**

Den allsidige anlegget for alle typer jakt (= omfattende bruksområde – alt unntatt Peker) er Dr. Lackners (rasens hovedgrunnlegger) egen idé og spiller en større rolle i Tyskland, Østerrike og Sveits enn i andre land.

For Jakt under jorden (i dag hovedsakelig på rev, vaskebjørn og mårhund – mindre på grevling) må rasen være modig, dristig (skarp) og hard, hvor man (i dag) forstår hardhet som smerteufølsomhet.

For dette formålet bør hunden trenes og testes på en gravplass for rev eller grevling.

Den tidligere vanlige metoden med kontakt har vært forbudt i Tyskland siden 1986, men er også forbudt i alle andre europeiske land.

Likevel blir denne metoden fortsatt brukt i noen land, men ulovlig.

Fra 1986 ble rundkessel-systemet innført i Tyskland.

Fordi dette systemet ikke tester ekte skarphet og hardhet, men bare lidenskap og utholdenhet, ble egnethetstesten på naturlige huler introdusert med det formål å kvalifisere for avl.

Fordi færre og færre hunder brukes i praktisk jakt under jorden, kan en

«naturprestasjonsbevisgrav» nå erstattes av et prestasjonsbevis på villsvin.

Den tyske avlsverdivurderingen, som er basert på snute, sporingsevne, hardhet, vannaffinitet, skulderhøyde og brystomkrets, kombinerer alle bestemte hardhetstyper under hardhetskriteriet (rundkjele med rev, naturlig ytelse i hi, naturlig ytelsespurke, innhegningstest av villsvin samt test med kontakt på rev og grevling fra andre land).

Det er imidlertid nå kjent at det genetisk sett må skilles mellom anlegg for arbeid med rovdyr under jorden og arbeid med villsvin.

I alle tilfeller må egnetheten for arbeid under jorden testes før en DJT brukes til avl.

Prøven Test i den runde kjelen kan derfor maksimalt gi midlertidig rett til avl, og må erstattes av erfaringer fra Jegerprøve.

Når det gjelder bruken av revdummyen i Norge (eller også i Danmark), ser jeg dette som en metode for å venne hunden til reven, men på ingen måte som en kvalifisering for avl.

Hvis en hund viser interesse for en slik dummy, kan den ved hjelp av systemet trenes opp til å jage reven på en veldig god måte.

Jeg vil minne om at det i praksis kreves svært forskjellige arbeidsmetoder av en hund for å jage reven på den ene siden og grave etter grevling på den andre.

Når hunden graver etter grevlingen, må den presse den inn i en blindgang eller et blindrør og holde den der, om nødvendig i svært lang tid (dette kalles «stå», hunden er en «ståer»), henholdsvis hindre den i å grave.

Hunden skal imidlertid jage ut reven, det vil si at hvis reven befinner seg i en blindgang, kan hunden trenge inn i denne blindgangen og jage reven ut og forfølge den til den «hopper».

Hvis reven befinner seg i et endrør, har hunden to muligheter: enten å gripe reven og kvele den (noe vi ikke ønsker i praksis) eller å finne en annen måte å komme «bak» reven på.

Det vil si at den forlater reven for å finne en annen vei til reven (dette kalles «flyging», hunden er en «flyger»), og i mellomtiden forlater reven sin utilgjengelige posisjon.

Når hunden og reven møtes igjen, kan konstellasjonen/situasjonen være en annen, hunden kan begynne seg bak reven og spreng den.

Mens det tyske systemet trener hundens utholdenhet med økter på opptil 15 minutter, forbereder den svenske metoden med en grevling eller den norske metoden med en revedummie hunden på å spy ut reven.

Om hundene deretter anvender den tredje metoden i faktiske jaktsituasjoner er et annet spørsmål.

I tillegg må man ikke klassifisere en hund som «uegnet» hvis den ikke er interessert i rev-dummyen (eller villsvin-dummyen), fordi den viser «jaktinstinkt» ved å ignorere dette kunstige objektet.

Hvis en hund som allerede har jobbet i naturlig hule ikke vil jobbe med den kunstige reven, er dette helt normalt.

Av nettopp denne grunn er det etter min mening ikke fornuftig å nekte hunder som ikke vil jobbe med rev-dummyen å delta i prøven i naturlig hule.

Under egnethetsprøven med rev-dummyen, som jeg kunne observere i mai, la jeg merke til at hundene til dels var relativt gamle, men fremragende arbeid.

I utgangspunktet er det viktig å utføre en form for test under jorden, ideelt sett i praktisk bruk, eller alternativt i en rund kjele.

Som jakthund forventes det at den tyske jaktterrieren (DJT) bjeffer når den leter etter og sporer en hare (se rasestandarden).

For å oppnå dette trenger den en god nese, et sterkt Vilje til å jakte over lange avstander og høy pålitelighet i å følge lukten.

Det skilles mellom å bjeffe på sporet av harer og rever (Spurlaut) og å bjeffe på sporet av hovdyr (Fährtenlaut).

Å bjeffe på stillestående, friskt eller sykt vilt er en spesifikk type bjeffing ved synet.

Konklusjonen er:

Den tyske jaktterrieren må bjeffe når den fanger opp lukten av en hare, og gjør det også når den fanger opp lukten av hovdyr.

Når [REDACTED] i sin kommentar mener at lukten av hare er noe svakere enn lukten av hovdyr, tar han betydelig feil.

Store hovdyr har sterk lukte og forårsaker mer forstyrrelse av jorda, spesielt på skogbunner (med en sterkere lukt som kommer fra denne forstyrrelsen).

Mindre vilt som hare, rev (og også fasan) avgir derimot svært lite lukt på åkrer eller enger og er derfor egnet eller absolutt nødvendige for å teste de ovennevnte anleggene.

I Tyskland finnes det markharer (som hovedsakelig eller utelukkende lever på jordbruksarealer) og skogharer (som hovedsakelig lever i skogkledde områder, men om kvelden oppsøker jordbruksarealer for å beite om natten).

DJT-prøvene på harespor foregår hovedsakelig i markområder med markharer.

Men siden bare få hundeførere har tilgang til slike områder, kjører de noen ganger lange strekninger for å trene hundene sine, eller de trener dem (i blandede områder) om kvelden eller om morgenen på skogkaniner.

Selv har jeg praktisert denne metoden med suksess i 50 år.

De norske hare vil neppe oppføre seg annerledes enn tyske og andre europeiske hare.

Om det er vanlig i jaktpraksis å jakte på harer med DJT, er uvesentlig, da det her kun handler om å teste de ulike raseegenskapene.

På krav fra IV-DJT har flere land de siste årene innført vellykket testing på harespor som kvalifikasjon for avl.

I tråd med uttrykket «Der det er vilje, er det også en vei» aksepteres det i noen tilfeller å reise til nabolandene for dette formålet.

En unntaksregel med hensyn til denne standarden kan ikke være hensiktsmessig, da avlsresultatene på mellomlang sikt ikke lenger ville være i samsvar med standarden.

IV-DJT har ikke egne avlsregler, men kravet om prøve på hare spor følger av ulike avsnitt i § 3 Formål i foreningens vedtekter.

Hvordan IV-DJT og styret i Tysk Jaktterrier Klubb Norge stiller seg til temaet «prøve på hare spor», har jeg redegjort for under punkt 3 i mitt brev.

I denne forbindelse anbefalte jeg personlig under min deltakelse på klubbens spesialutstilling i 2025 at man i tillegg til en test på snøhare (eventuelt ved bruk av droner) også skulle prøve å «teste» denne prøven om kvelden på skogsharene i Norge som forlater skogen for å beite (også ved hjelp av moderne hjelpemidler som varmesøkende kameraer eller nattekikkerter).

Det er fullt mulig å avgjøre om en hund plukker opp lukten av en hare, følger den og bjeffer langs stien.

I tillegg til visuell kontroll kan jakten også følges med gehør, det vil si at man kan høre på hvilken avstand bjeffingen på sporet begynner, om hunden har mistet sporet eller funnet det igjen.

På samme måte kan man avgjøre om han ikke bjeffer i det hele tatt, eller om han bjeffer når han har sporet opp haren.

Uansett er denne varianten av en test angående nesen og den nødvendige bjeffingen på sporet av en hare klart bedre enn å bjeffe på sporet av en tung elg.

Så vidt jeg vet, ble en slik «test» planlagt og gjennomført med suksess.

7. Oppførselen til styret når det gjelder møter osv.

Når det gjelder klagene dine i denne forbindelse (typen og stedet for arrangementene, informasjonspolitikken overfor medlemmene og annet), kan og vil jeg ikke ta stilling, fordi disse tingene – med tanke på suvereniteten til medlemsforeningene våre – ligger utenfor vår kompetanse.

Jeg er av den oppfatning at i et demokratisk Norge og i en forening som har vedtekter, bør disse tingene kunne løses demokratisk, om nødvendig ved å opprette midlertidige flertall.

8. Styrets oppførsel med hensyn til endringer

(som for eksempel eksamensreglementet (adgang til naturbyggingseksamen, eksamen på hare).

Jeg ønsker ikke å blande meg inn i spørsmålene om utlysning, offentliggjøring av resultatet av prøven på harejakt osv.

Jeg anser de eksisterende eksamensreglene som grunnleggende egnede.

Når det gjelder kriteriene for tildeling av karakterer (bestått eller ikke bestått er ikke tilstrekkelig) (i eksamensreglene) og fastsettelse av minimumskvalifikasjoner for avl (i avlsreglene), vil det sikkert være nødvendig å gjøre noen justeringer.

Når det gjelder grunnleggende kvalifikasjoner, godkjenning og videreutdanning av prestasjons- og formvurderere, finnes det vanligvis et dommerreglement, med mindre det finnes regler fra paraplyorganisasjonene.

Jeg kan informere Dem om at det allerede er blitt spurt om videreutdanning (av dommerne).

Generelt mener jeg at den nåværende styret i Tysk Jaktterrier Klubb Norge arbeider for å tilpasse DJT-avlen i Norge til internasjonale standarder og dermed bevare rasens egenskaper og gi klubben prestisje.

Med vennlig hilsen og god jaktlykke

Paul